

Hoge bewep door
 Hoge bewep door het openbaar Ministerie te wijn
 (eerste beklagde) te wijn alle beschikkingen op 2 maart 2005 -
 (eerste beklagde) op 7 maart 2005 -

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** negentiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van di 22 februari 2005 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not.nr. DE.66.17.997/00/26

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, arbeider, geboren te _____ op _____
 wonende te _____ ;
2. _____ „zonder beroep, geboren te _____
 op _____, wonende te _____ ;

Verdacht van :

Te

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A. - bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering

van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

In casu:

1. de eerste (bouwheer) en de tweede (bouwheer)

op niet nader te bepalen data, in de periode van 15 januari 2000 (stuk 4) tot en met 14 maart 2000 (stuk 25-26):

het uitvoeren van verbouwingswerken, meer bepaald:

- het volledig afbreken van de achterbouw en het opnieuw optrekken ervan in snelbouwsteen ;
- het vervangen van de stalling rechts van de woning met uitzondering van de voorgevel ;
- het plaatsen van een nieuw gevelsteen links van de woning buiten de lijn van het bestaande hoofdgebouw met de beodeling de linkzijgevel te voorzien van een nieuwe gevelsteen en deze te versterken (stuk 2);

2. de eerste (bouwheer) en de tweede (bouwheer)

vanaf niet nader te bepalen datum, in de periode van 15 januari 2000 tot en met 14 maart 2000 (plaatsen constructie) tot de datum van het bevel tot dagvaarding:

de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben;

gelegen in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, meer bepaald natuurgebied (stuk 2 en 36).

B. de eerste (bouwheer) en de tweede (bouwheer)

op niet nader te bepalen data in de periode van 14 maart 2000 (25-26) tot 6 maart 2004 (stuk 46)

- bij inbreuk op het artikel 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het werk of de handelingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, van de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, van de beschikking van de voorzitter

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 146 al. 5°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de

ruimtelijke ordening handelingen, werken of wijzigingen voortgezet te hebben in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding, zoals bepaald in artikel 146 5°

door het verder afwerken van de verbouwingswerken door onder meer de woning waterdicht te maken, namelijk het dichtleggen van het dak en het afdekken van ramen en deuren met houten panelen, ondanks het stakingsbevel d.d. 14 maart 2000 (stuk 44 en volgende):

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2 en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: huis, 3 a 40 ca

wiik en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te _____ or _____ wonende te

en _____ gehoren te _____ op

wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 25/05/1998 geregistreerd op 08/06/1998.

De rechtbank nam kennis van

- de dagvaarding waarbij de zaak bij de rechtbank werd aanhangig gemaakt en die op 3 december 2004 werd betekend aan de eerste beklagde door afgifte van een afschrift aan zijn _____ en op 26 november 2004 aan de tweede beklagde in persoon, tevens houdende dagstelling voor de rechtszitting d.d. 21 december 2004;
- de overschrijving van deze dagvaarding op het eerste hypotheekkantoor te _____ op _____ onder de referte _____
- de processen-verbaal en de overige stukken der rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 21 december 2004:

- het **openbaar ministerie** in de persoon van _____ substituut procureur des Konings in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis ;
- de **eerste beklagde** _____ bijgestaan door mr. _____ loco mr. _____ beiden advocaat te _____ en de **tweede beklagde** _____ bijgestaan door mr. _____ advocaat te _____ in hun middelen van verdediging.

1. Feitelijke elementen zoals ze uit het dossier blijken

1.1

Op 14 maart 2000 stelde de politie te wovertreding te

proces-verbaal op inzake een bou-gelegen in natuurgebied.

Er werd vastgesteld dat de achterbouw van het pand volledig werd afgebroken en opnieuw opgetrokken in snelbouwsteen en dit op de oude funderingen, die verstevigd werden met beton. Er werd aldus geen uitbreiding van de oppervlakte vastgesteld. Binnenin werden de muren ook vernieuwd. De stalling werd eveneens volledig vernieuwd, waarbij enkel de voorgevel behouden bleef. De nieuwe gevelsteen kwam buiten de lijn van het bestaande hoofdgebouw.

De politie stelde vast dat de nog bestaande oude muren in een slechte staat verkeerden: zij stonden ofwel bol of vertoonden barsten.

1.2

Eerste beklagde verklaarde: "Ik ben begin 1999 bij *geweest van de techn. Dienst van* Ik vroeg hem wat er mij te doen stond, gezien de slechte staat van onze woning om deze in stand te houden. Ik kon volgens deze persoon geen bouwvergunning krijgen gezien mijn woning in natuurgebied ligt. Ik mocht wel (instandhoudingwerken) uitvoeren en diende hiervoor geen aanvraag te doen. Zoals u zelf ziet is de achterbouw volledig vernieuwd. De bestaande muren stonden krom en waren in slechte staat. Deze zijn afgebroken tot de grond, de bestaande fundering is verstevigd waarop de nieuwe muren zijn opgetrokken. (...) Ik ben zelf begonnen met de werken op 15 januari 2000 (...) (O)p 22.02.2000 heb ik een zelfstandige aangesproken om de metselwerken uit te voeren. (...) Ik heb voor de werken geen architect geraadpleegd. De aannemer *handelde in mijn opdracht*."

Tweede beklagde bevestigde volledig de verklaring van haar toenmalige echtgenoot, zijnde eerste beklagde (stuk 5, strafdossier).

1.3

Er werd aan de beklagden een bevel tot stopzetting betekend, bekrachtigd door de burgemeester. Uit vaststellingen bleek dat dit bevel tot stopzetting genegeerd werd. Eerste beklagde erkende trouwens de werken, ondanks het bevel, toch nog te hebben voortgezet.

1.4

Bij brief d.d. 8 maart 2004 maakte de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering aan de procureur des Konings over, strekkende tot het herstel in de oorspronkelijke staat, meer bepaald:

- afbraak van de wederrechtelijk opgetrokken constructies;
- afbraak van de wederrechtelijk aangebrachte façadesteen;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen naar de daartoe bestemde stortplaats;
- herstel maaiveld in zijn oorspronkelijke staat.

Tevens werd gevraagd een dwangsom op te leggen van 100 euro per dag, bij niet-uitvo-

ering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

2. Gegrondheid van de strafvordering

2.1 De tenlastelegging A.1

Eerste en tweede beklaagden stelden op de rechtszetting d.d. 21 december 2004 dat zij destijds niet wisten dat zij in overtreding waren.

Gelet op het feit dat eerste beklaagde op de technische dienst duidelijk de inlichting bekam dat geen bouwvergunning kon bekomen worden, is dit verweer zeer ongeloofwaardig. De werken die door de beklaagden werden uitgevoerd, o.m. afbraak van een gedeelte van het gebouw en heropbouw in snelbouwsteen, zijn duidelijk veel verstrekkender dan loutere onderhoud- of instandhoudingwerken. Dat men bewust was dat men een inbreuk aan het plegen was, blijkt ook duidelijk uit het negeren van het stopzettingbevel.

Hun verklaringen op de terechtzitting d.d. 21 december 2004 en in de loop van het opsporingsonderzoek houden trouwens een minstens impliciete erkenning van het ten laste gelegde feit in.

De materiële vaststellingen zijn zeer duidelijk. Er werd volledig onvergund gewerkt. Het feit omschreven in de tenlastelegging A.1 komt in hoofde van beide beklaagden aldus afdoende bewezen voor.

Volledigheidshalve, in antwoord op de vraag daartoe in de schriftelijke conclusie van eerste beklaagde, is de rechtbank van oordeel dat er geen enkele reden is om de behandeling van de strafvordering – noch de herstelvordering, die hierna wordt besproken – verder uit te stellen in afwachting van het bekomen van een regularisatievergunning. Eerste beklaagde heeft ruim de tijd en de mogelijkheid gehad om dergelijke regularisatieprocedure te voeren. Er wordt trouwens geen enkel stuk overgelegd dat hij dergelijke regularisatie – waarvan de goedkeuring gezien de ligging in natuurgebied zeer onwaarschijnlijk is – reeds aanvroeg.

2.2 De tenlastelegging A.2

2.2.1

Bij arrest nr. van 19 januari 2005 van het arbitragehof werd als volgt beslist:

“1. vernietigt in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaams Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden “voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg (...)”.

2.2.2

Overeenkomstig artikel 9, §1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het arbitragehof hebben de door dit hof gewezen vernietigingsarresten een absoluut gezag

van gewijsde vanaf hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

In casu werd het vernietigingsarrest van 31 januari 2005 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

2.2.3

Deze vernietiging heeft tot gevolg dat thans de instandhouding van stedenbouwmisdrijven niet strafbaar is, voor zover het voorwerp van het misdrijf niet in een *ruimtelijk kwetsbaar gebied* gelegen is. Gezien het voorwerp van het misdrijf omschreven onder de tenlastelegging A.2 wel degelijk gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, nl. natuurgebied, blijft het feit omschreven in de tenlastelegging A.2 strafbaar.

Aldus komt het bewuste feit in hoofde van beide beklaagden bewezen voor.

2.3 De tenlastelegging B

Hiervoor werd vermeld dat de beklaagden het bevel tot stopzetting bewust hebben genegeerd en de verbouwingswerken aan de woning verder hebben afgewerkt.

Gelet op de objectieve vaststellingen en de erkenning van het feit terzake door de beklaagden, komt het feit omschreven in de tenlastelegging B in hoofde van beide beklaagden bewezen voor.

3. Straftoemeting

3.1

De in hoofde van de beklaagden bewezen geachte feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek slechts één straf moet worden uitgesproken, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover die de rechtbank bekend zijn.

3.2

De door de beklaagden gepleegde feiten kunnen niet worden getolereerd. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De beklaagden mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren.

3.3

De eerste beklaagde is thans jaar oud. Hij beschikt over een vlekkeloos strafrechtelijk verleden, wat enige mildheid verantwoordt bij de straftoemeting.

De tweede beklaagde is thans jaar oud. Zij woont thans niet meer bij eerste beklaagde, van wie zij trouwens bij onderlinge toestemming uit de echt is gescheiden. Aldus is zij ook geen eigenares meer van de woning. Ook zij beschikt over een vlekkeloos strafrechtelijk verleden.

3.4

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

3.5

Wat betreft eerste beklaagde komt het de rechtbank passend en rechtmatig voor om voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B de in het beschikkend gedeelte van dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen. Op de gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling, gaat de rechtbank niet in gelet op de zeer bewuste wijze waarop de inbreuk werd begaan, wat benadrukt wordt door het bewuste negeren van het stopzettingbevel. Het verlenen van opschorting als reactie op dergelijk handelen, zou een gevoel van straffeloosheid inzake stedenbouwmisdrijven kunnen doen ontstaan. De hierna bepaalde geldboete, deels met uitstel van tenuitvoerlegging, zal bovendien op geen enkele wijze de sociale reclassering van eerste beklaagde in het gedrang kunnen brengen.

3.6

Wat betreft tweede beklaagde meent de rechtbank dat er wel redenen zijn om in te gaan op de gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling, waarover het openbaar ministerie gunstig advies verleende. Haar verantwoordelijkheid bij het opvolgen van de bouwwerken is duidelijker kleiner. Bovendien is zij thans niet meer gehuwd met eerste beklaagde en tevens geen eigenaar meer van het bewuste onroerend goed. Zij verkeert in alle wettelijke voorwaarden om deze gunst te kunnen verkrijgen.

4. De herstellvordering

4.1

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft, zoals hierboven reeds aangegeven, het herstel in de oorspronkelijke staat gevorderd, gekoppeld aan een dwangsom van 100 euro.

4.2

In een schriftelijke conclusie, neergelegd op de rechtszitting d.d. 21 december 2004, stelde de verdediging van eerste beklaagde dat de rechtbank op grond van artikel 149 § 1 D.O.R.O. de mogelijkheid zou hebben om de herstellvordering op haar *opportunititeit* te beoordelen. De verdediging verwijst daarvoor naar de letterlijke bewoordingen van het artikel – het woordje “*kan*”, de voorbereidende werken m.b.t. het wijzigingsdecreet d.d. 4 juni 2003 en de conclusie van advocaat-generaal bij het hof van cassatie

(Cass. 15 juni 2004, *www.cass.be.*). Tevens wordt verwezen naar rechtspraak van het hof van beroep te Gent, die het cassatiearrest d.d. 15 juni 2004 echter vooraf-

gaat.

4.3

De rechtbank treedt het standpunt van de verdediging niet bij en is integendeel van oordeel dat de recente en door deze rechtbank bijgevallen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, *www.cass.be*, met conclusie _____ rolnummer _____ en nummer _____ - die betrekking had op de tekst van het decreet na de decreetwijziging van 4 juni 2003 - de rechtbanken *niet* bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar de toetsing moeten beperken tot de externe en interne wettigheid en dus slechts mogen (en moeten) nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidtoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen de last die daaruit voortvloeit voor de overtreder, houdt geen opportuniteitbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidtoetsing.

In tegenstelling tot wat de verdediging voorhoudt, werd door advocaat-generaal _____ daarin gevolgd door het hof van cassatie, in zijn conclusie onder het punt 10 overtuigend aangetoond dat de decreetwijziging *geen* wijziging van de toetsingsbevoegdheid van de rechter tot gevolg heeft gehad. De decreetgever wenste immers aan de rechter de mogelijkheid te geven om "*in uitzonderlijke omstandigheden*" in te grijpen op het vlak van de herstellvordering en zulks was ook mogelijk onder de oude wetgeving, aangezien het hof van cassatie met het arrest d.d. 4 februari 2003 van oordeel was dat bij de rechtmatigheidsbeoordeling van een herstellvordering ook andere dan louter stedenbouwkundige belangen konden worden betrokken, zij het dat dit arrest de decreetgever bij de wijziging van 4 juni 2003 niet zal bekend geweest zijn. Het gewijzigde artikel 149 § 1, eerste lid van het decreet dient dan ook te worden beschouwd als een bevestiging van deze rechtspraak. Bovendien kan bezwaarlijk worden aanvaard – en het blijkt in elk geval niet uit de parlementaire voorbereiding – dat uit het gebruik van het werkwoord "*kunnen*" in artikel 149 § 1 zou moet worden afgeleid dat de rechtbanken zouden beschikken over een volstrekt vrije keuzemogelijkheid, niet alleen wat betreft de te kiezen herstelmaatregel maar ook omtrent het al dan niet opleggen van een herstelmaatregel. Uit het gehele stelsel van artikel 149 § 1 blijkt nog steeds dat het bestuur als eerste instantie een beslissing neemt over het instellen van een herstellvordering en over de keuze van de herstellvordering en dat het bestuur over een zekere beleids- en beoordelingsvrijheid beschikt. Het zou strijdig zijn met de fundamentele regels inzake verhouding tussen bestuur en rechter om aan de rechter toe te laten de redelijkheid van de bestuurlijke maatregel anders dan marginaal te gaan toetsen. Bovendien zou een vrije keuzevrijheid van de rechter niet te verenigen zijn met andere bepalingen van het wijzigingsdecreet van 4 juni 2003 zoals de voorrang van de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur, het voorafgaand advies van de hoge raad voor herstelbeleid en de uitdrukkelijke motiveringsregeling bij een meerwaarde-

vordering.

4.4

De rechtbank is van oordeel dat er geen grond is om in te gaan op het verzoek van de beklaagden om het arbitragehof te bevragen als volgt: *“Schendt artikel 149 § 1, eerste lid van het decreet van het Vlaams Parlement van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij het decreet van 4 juni 2003, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, inbegrepen de regels voorzien door artikel 124bis van de bijzondere wet van 6 januari 1998, al dan niet in samenhang met artikel 6.1. van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en van de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 en/of artikel 144 van de Grondwet in de mate dat hierin wordt bepaald dat de rechtbank naast de straf kan bevelen de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen of het strijdig gebruik te staken e/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen wanneer dit blijkt de parlementaire voorbereidingen zo moet worden geïnterpreteerd dat de decreetgever hiermee de rechter de bevoegdheid geeft een onredelijke herstellvordering af te wijzen, zonder dat dit onredelijk karakter kennelijk onredelijk moet zijn”*, omdat de prejudiciële vraag in wezen beoogt het arbitragehof een interpretatie te ontlokken van artikel 149 § 1 van het decreet die afwijkt van die gegeven door het hof van cassatie en aldus de techniek van de prejudiciële vraag wordt aangewend als extra rechtsmiddel tegen de zienswijze van het hof van cassatie omtrent de draagwijdte van artikel 149 § 1 van het decreet, wat niet de bedoeling kan zijn van een prejudiciële vraag. De beklaagden maken overigens niet duidelijk met welke bevoegdheidsverdelende regel artikel 149 § 1 van het decreet in de door het hof van cassatie voorgestane interpretatie strijdig zou zijn.

4.5

De door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf een einde te stellen en legt aan de veroordeelden geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door bevoegde instanties met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. Hierbij moet duidelijk gewezen worden op het feit dat het misdrijf gepleegd werd in natuurgebied. Dat de herstellvordering bij de beklagde thans als kennelijk onredelijk overkomt, is louter en alleen een gevolg van zijn eigen beslissing om, goed bewust van het wederrechtelijke en onvergunde karakter van zijn bouwwerken, toch de geviseerde werken uit te voeren. Het feit dat de beklagde voor een voldongen feit gezorgd heeft, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstellvordering. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis. Wel dient vastgesteld te worden dat de herstellvordering ten aanzien van tweede beklagde, die geen eigenares meer is en geen enkele beslissingbevoegdheid en mogelijkheid met betrekking tot het bewuste goed meer heeft, zonder voorwerp is geworden.

4.6

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd zoals vermeld gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 100,00 EUR per dag moet als een gepaste

aansporing worden beschouwd voor eerste beklagde om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregel.

4.7

Waar de hoge raad voor het herstelbeleid nog niet werd geïnstalleerd, dient en kan diens advies – zoals bepaald door D.O.R.O. – nopens de herstellvordering niet worden ingewonnen.

Gezien de hierna vermelde artikelen :

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 179, 182, 184, 189, 190, 190ter, 194 en 195 ;
Strafwetboek, art. 2, 38 en 40;65/66/

Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99 § 1, 1°, 146, 1°, 147, 157, 149, 160, 198 en 204 ;

W. v. 29 juni 1964 betr. de opschorting, het uitstel en de probatie, art. 3, 8, 14 § 1;

W. van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art 29 en het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor hulp van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, art. 58; Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;

Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;

Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;

Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;

Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;

Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998

Wet van 29 juni 1964, art. 1, 8 § 1, 9, 14; gew.W. 10.2.1994; (uitstel)-

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting)-

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

VERKLAART eerste beklagde en tweede beklagde
schuldig aan de feiten omschreven in de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B;

VEROORDEELT – toepassing makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek -
eerste beklagde voor deze feiten samen tot een geldboete van
VIERTHONDERD EURO, met 45 opdecimen verhoogd (= x 5,5), **2.200 euro**
bedragende;

VERMITS de tegen eerste beklagde uitgesproken straf, te
ondergaan als hoofdstraf, vijf jaar gevangenisstraf niet te bovengaat en de veroordeelde

nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen heeft, zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig maken; GELAST bijgevolg gedurende een termijn van **drie jaren gewoon UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de helft van de opgelegde geldboete; de vervangende gevangenisstraf voor het gedeelte met uitstel 45 dagen bedragende;

ZEGT dat bij toepassing van artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is, dat veroordeling tot een criminele straf;

GELAST in hoofde van **tweede** beklaagde **de gewone opschorting** van de uitspraak van veroordeling voor een termijn van **drie jaren**;

BEVEELT eerste beklaagde op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot herstel in de oorspronkelijke staat van het onroerend goed te van het kadaster en dit binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden, nl. door:

- afbraak van de wederrechtelijk opgetrokken constructies;
- afbraak van de wederrechtelijk aangebrachte façadesteen;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen naar de daartoe bestemde stortplaats;
- herstel maaiveld in zijn oorspronkelijke staat;

ZEGT dat de herstellvordering in hoofde van tweede beklaagde zonder voorwerp is geworden;

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde aanpassingswerken niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

ZEGT voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door eerste beklaagde een dwangsom zal worden verbeurd van 100,00 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel;

Kosten: Veroordeelt de beide beklaagde solidair tot de gerechtskosten deze begroot op: 124,13 euro;

Legt bovendien aan iedere veroordeelde een **vergoeding** op van € 25; -----
(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -W. 28.07.'92) -----

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van TIEN EURO, met 45 opdecimen verhoogd, € 55 bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de eerste beklaagde eenmaal deze som;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van drie maand-

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

--- dinsdag 22 februari 2005 ---

Aanwezig: -----

Ondervoorzitter, voorzitter der 19° kamer;
rechter;
rechter;

substituut-Procureur des Konings;
griffier;

(doorhaling van *de* regels en *de* woorden goedgekeurd)